

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. sausio 25 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės–Balynienės, Danguolės Bublienės ir Dalios Vasarienės (kolegijos pirmininkė),

susipažinusi su 2021 m. sausio 15 d. gautu **ieškovo G. M.** kasaciniu skundu dėl Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 3 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Ieškovas G. M. padavė kasacinį skundą dėl Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. gruodžio 3 d. nutarties civilinėje byloje pagal ieškovo G. M. ieškinį Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl privalomo nurodymo pašalinti pažeidimus, patikrinimo akto ir potvarkio panaikinimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (**CPK** 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (**CPK** 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, **CPK** 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK** 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas **CPK 346 straipsnio 2** dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskūstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde teigiama, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė ir aiškino **CPK** 185 straipsnį, 263 straipsnį, 270 straipsnio 4 dalį, 331 straipsnio 4 dalį. Skundžiama apeliacinės instancijos teismo sprendimo dalis yra nemotyvuota. Teismas net neanalizavo atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytų aplinkybių, nemotyvavo teismo sprendimo, netinkamai vertino įrodymus. Neaiškios tam tikros sprendimo frazės ir teiginiai. Apeliacinės instancijos teismas laikė įrodytomis aplinkybes, kurių nepatvirtina bylos medžiagoje esantys dokumentai. Ginčijamas potvarkis dėl privalomojo nurodymo papildymo neatsiejamai susijęs su taip pat ginčijamu privalomuoju nurodymu, nes daroma įtaka jau duotam privalomajam nurodymui (jo, turiniui, apimčiai), o tai įtakoja statinio savininko (ieškovo) nuosavybės teises ir keičia ar gali pakeisti taikomus šių teisių ribojimus. Potvarkis tampa privalomojo nurodymo sudedamąja dalimi, kadangi juo buvo tikslintas privalomojo nurodymo turinys. Ar privalomasis nurodymas atitinka individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus – yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, atitinka jos kompetenciją, apeliacinės instancijos teismas nenagrinėjo. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje, susijusioje su Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – Priežiūros įstatymas) nuostatų taikymu, išaiškinta, kad, pasibaigus privalomojo nurodymo įvykdymo terminui, nebėra galimybės jo pratęsti. Pagal Priežiūros įstatymo 14 straipsnio 4 dalį pradinio privalomojo nurodymo terminą dėl savavališkos statybos padarinius įvykdymo terminas gali būti ne ilgesnis kaip 6 mėnesiai, tada jis gali būti pratęstas 3 mėnesiams, o tada teismo gali būti pratęstas iš esmės neribotai. Tačiau šios procedūros nebuvo vykdomos. Nesutiktina su teismo sprendimo vertinimu, kad potvarkis ir privalomasis nurodymas yra du atskiri atsakovės priimti individualūs administraciniai aktai, kuriems numatyta skirtinga apskundimo tvarka. Pagal priežiūros įstatymo 11 straipsnio nuostatas tiek privalomas nurodymas, tiek potvarkis gali būti skundžiami bendrosios kompetencijos teismui per vieną mėnesį nuo sprendimo gavimo dienos **CPK** nustatyta tvarka. Pažymėtina, kad kasatorius pateikė ieškinį dėl privalomojo nurodymo ir potvarkio, todėl apskundimo terminas turi būti skaičiuojamas iš naujo. Kasatorius taip pat nori atkreipti dėmesį, jog apeliacinės instancijos teismas niekaip nepaaikšino apeliacijoje iškeltą teiginio, kad nepriklausomai nuo žemės naudojimo būdo, Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo nuostatose buvo numatyta, kad pakrantės apsaugos juostoje galima statyti pėsčiųjų takus.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindų padarytonis išvadamis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai nepatvirtina **CPK 346 straipsnio 2** dalyje nustatytų kriterijų kasacijai. Kasaciniame skunde neužtenka vien tik nurodyti, kad teismas pažeidė teisės normas, šiuos teiginius būtina pagrįsti kasacijos pagrindą atskleidžiančiais teisiniais argumentais, o šiuo atveju kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, jog egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine

tvarka. Kasacinio skundo argumentais apie nukrypimą nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos nepagrindžiamas nurodomos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos ryšys su skundžiamais teismų procesiniais sprendimais bei nepagrindžiamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasacinis skundas neatitinka [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti ([CPK 350 straipsnio](#) 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis ([CPK 350 straipsnio](#) 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti G. M. (a. k. (duomenys neskelbtini) 75 Eur (septyniasdešimt penkių eurų) dydžio žyminį mokestį, sumokėtą 2020 m. gruodžio 23 d. Swedbank banke.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Goda Ambrasaitė–Balynienė

Danguolė Bublienė

Dalia Vasarienė